

[Tinning]

end at institutionerne nu kan give sig til at konkurrere om, hvem der bedst muligt overbeviser planlægningsrådet for forskningen om, at lige præcis de omstillinger, som skulle ramme dem, i hvert fald er urimelige og bør udskydes. Vi får altså en konkurrence om at overbevise planlægningsrådet for forskningen om, at her må vi i hvert fald udsætte konsekvenserne.

Jeg synes egentlig også, at det forholdsvis magre resultat af debatten skinnede klart igennem i undervisningsministerens svar. De fleste ved, at undervisningsministeren normalt er en meget ivrig debattør, men det kneb uægtelig med at få slæbt sig gennem bare 12 minutter i denne omgang.

Vi fik lidt at vide om, at de, der protesterer, bekymrer sig på forhånd, at de, der sender breve, bevæger sig på et for lavt niveau, og at direktoratet har været mægtig godt rustet til det, det foretog sig. Jeg vil godt i den anledning bede undervisningsministeren prøve at vende synsvinklen et øjeblik og sige: når man har en lang række institutioner rundt omkring i landet med en meget, meget høj grad af indsigt i de reelle problemer og med højt kvalificerede medarbejdere, som kan fortælle noget om, både hvad problemerne er på undervisningssiden, og hvad problemerne er på forskningssiden, når man har rådgivende organer og højt kvalificerede medarbejdere i direktoratet, er man så ikke som undervisningsminister utrolig godt rustet? Og fortæller de nedskæringer, vi har været vidne til, os så ikke, at selv om man er utrolig godt rustet, kan man komme til at lave noget, som er det argeste, jeg ved ikke hvad?

Det er ikke nok at være godt rustet, det skal bruges, og det, jeg sagde, var ikke, at direktoratet havde grebet alle sine besparelser ud af den blå luft, for det mener jeg ikke er rigtigt. Det, jeg påpegede, var, at det var aldeles usædvanligt, at de i den grad gik ned i detaljen.

Om den socialdemokratiske dagsorden vil jeg sige: det er da rigtigt, at der kan være nogen uklarhed i formuleringerne, men havde det været sådan, at det havde drejet sig om at få det skrevet for et flertal, havde vi selvfølgelig løst det, der pludselig er blevet den magiske dato for hr. Estrup, og jeg mener endda, at med den formulering, den har, havde vi selvfølgelig kunnet stemme for den.

Poulsaard (FP):

Jeg står her med to dagsordener. Det er næsten som at vælge mellem pest og kolera. Men jeg kan også lægge stemmer sammen og se, at hvis vi ikke stemmer for den af hr. Estrup foreslåede dagsorden, kan vi komme i den situation, at den af fru Dorte Bennedsen foreslåede dagsorden bliver vedtaget, og det er endnu værre. Så nødtvungent stemmer vi for den af hr. Estrup foreslåede dagsorden.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Fru Jytte Hilden ville have at vide, hvorledes det hang sammen med denne forskerrekruiteringsplan. Kan det tænkes, at der nogle steder, samtidig med at der tilføres en forskerrekruiteringsstilling, nedlægges en anden stilling? Svaret er: ja, det kan godt tænkes, det har man altid vidst, og der er intet underligt i det; jeg havde nær sagt, at det ville være umuligt at undgå det, idet forskerrekruiteringsplanen er en generel aftale, som gælder alle uddannelsessøgende, også dem, som har store problemer med beskæftigelsesmulighederne. Planen har til hensigt at stimulere forskningen, og derfor kan det ikke undre, at der kan være tilfælde, hvor der, samtidig med at der tilføres en forskerrekruiteringsstilling, nedlægges en anden stilling. Alt andet er umuligt, for i modsat fald ville der i perioder, hvor der skal omstilles og derfor spares nogle steder, overhovedet ikke kunne føres forskningspolitik på de felter. Der kommer så spørgsmålet om de særlige særbevillinger ind, og jeg har ikke kritiseret, at der bliver en særlig bevilling til kvindeforskning, jeg siger bare, at de, der har foreslået det, ikke må bebrejde mig, at jeg også går ind for særbevillinger på visse områder.

Med hensyn til programmet for støtte af teknologisk udvikling spurgte fru Jytte Hilden: hvor er stillingerne henne? Jeg svarer: når man bevilger 300 mill. kr. over fem år til et sådant program, kan disse penge ikke undgå at udløse årsværk på de institutter, hvor pengene lander. Det er umuligt andet, og jeg tror endda, at hvis man siger, at en mindre del af pengene går til apparatur, kan man vel regne med, at hver gang der gives 250.000 kr., vil en eller anden person få et årsværk. Om man så vil kalde det en stilling eller hvad, må man selv om, men selvfølgelig kan 300 mill. kr. over fem år ikke undgå at